

θῆ, σκληρόν. (13) Τὰ δὲ θηλεα τῶν ἄρρένων διαφέρουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἄρρενες ἔχουσι πόρον ὑπὸ τὸν στόμαχον, ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου τείνοντα πρὸς τὰ κάτω τοῦ κύτους· ἔστι δὲ πρὸς ὃ τείνει, ὅμοιον μαστῶ· ἐν δὲ ταῖς θηλείαις δύο τε
 5 ταῦτ' ἐστὶ καὶ ἄνω. Ἀμφοτέροις δ' ὑπὸ ταῦτα ἐρυθρὰ ἄττα σωματῖα πρόσεστιν. Τὸ δ' ὦν ὁ μὲν πολύπους ἐν καὶ ἀνώμαλον ἔξωθεν καὶ μέγα ἴσχει· ἔσω δὲ τὸ ὑγρὸν, ὁμόχρουν ἅπαν καὶ λεῖον, χρῶμα δὲ λευκόν· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ ὥου τοσοῦτον, ὥστε πληροῦν ἀγγεῖον μεῖζον τῆς τοῦ πολύποδος
 10 κεφαλῆς. (14) Ἡ δὲ σηπία δύο τε τὰ κύτη καὶ πολλὰ ὥα ἐν τούτοις, χαλαραῖς ὅμοια λευκαῖς. Ἐκαστα δὲ τούτων ὡς κεῖται τῶν μορίων, θεωρεῖσθαι ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγραφῆς. Πάντα δὲ τὰ ἄρρενα ταύτη τῶν θηλειῶν διαφέρει, καὶ μάλιστα ἡ σηπία· τὰ τε γὰρ πρηνῆ τοῦ κύτους
 15 πάντα μελάντερα τῶν ὑπτίων τραχύτερα τε ἔχει ὁ ἄρρην τῆς θηλείας, καὶ διαποίκιλα ράβδοις, καὶ τὸ ὀροπύγιον ὀξύτερον. (15) Ἔστι δὲ γένη πλείω πολυπόδων, ἐν μὲν τὸ μάλιστ' ἐπιπολάζον καὶ μέγιστον αὐτῶν (εἰσὶ δὲ πολὺ μεῖζους οἱ πρόσγειοι τῶν πελαγίων), ἔτι δ' ἄλλοι μικροὶ, ποικίλοι,
 20 οἱ οὐκ ἐσθίονται· ἄλλα τε δύο, ἢ τε καλουμένη ἐλεδώνη, μήκει τε διαφέρουσα *τῶ* τῶν ποδῶν καὶ τῶ μονοκότυλον εἶναι μόνον τῶν μαλακίων (τὰ γὰρ ἄλλα πάντα δικότυλά ἐστι), καὶ ἦν καλοῦσιν οἱ μὲν βολίταιναν, οἱ δ' ὄζολιν. (16) Ἔτι δ' ἄλλοι δύο ἐν ὀστρείοις, ὃ τε καλούμενος ὑπό
 25 τινων ναυτίλος καὶ ποντίλος, ὑπ' ἐνίων δ' ὦν πολύποδος· τὸ δ' ὀστρακον αὐτοῦ ἐστὶν οἷον κτεῖς κοῖλος καὶ οὐ συμφυής. Οὗτος νέμεται πολλάκις παρὰ τὴν γῆν, εἴθ' ὑπὸ τῶν